Det, der bestaar.

Hvi Guds Ord bestaar evindelig (Es. 40, 8

Varig og fuldkommen Glæde.

I skulle græde og jamre, men Verden skal glæde sig; I skulle være bedrøvede, men eders Bedrøvelse skal blive til Glæde. . . . Eders Hjerte skal glædes, og ingen skal tage eders Glæde fra eder. Joh. 16, 20, 22.

Læs Joh. 16, 16—24.

I det Afsnit, vi betragtede sidst, sagde Jesus med Eftertryk til sine Disciple, at det var gavnligt for dem, at han gik bort, for saa vilde han sende Talsmanden, Helligaanden.

Vi dvælede saa ved Betragtning af Aandens Gerning i Forhold til Verden, men hans Gerning i Forhold til Disciplene naaede vi ikke til.

Han skulde vejlede dem til hele Sandheden, han skulde forkynde dem tilkommende Ting, og han skulde herliggøre Jesus, idet han skulde tage af hans og forkynde dem.

For en stor Del skulde dog Aandens Gerning i Forhold til Verden og i Forhold til Disciplene eller Apostlene falde sammen, idet Aanden ikke vilde virke umiddelbart paa Verden, men benytte Apostlene som sine Redskaber.

I det Afsnit, vi tager for os i Dag, taler Jesus om sin Bortgangs Betydning i en anden Retning.

Han siger: „Om en liden Stund skulle I ikke se mig længere, og atter om en liden Stund skulle I se mig."

Hvad han mener med den første „liden Stund", er ikke vanskeligt at forstaa for os, idet Jesus, ganske kort efter at han havde sagt dette, gik bort fra dem igennem Døden, og Disciplene græd og jamrede, medens Verden glædede sig.

Den anden „liden Stund" er ikke saa let at forstaa.

Man har spurgt: Var det, naar Jesus opstod, de atter skulde se ham? Eller var det, naar Aanden blev udgydt, at de paa aandelig Maade skulde se ham? Eller var det, naar han kommer igen at dømme levende og døde?

Den sidste Opfattelse synes umulig at kunne passe med en liden Stund, heller ikke med, at Disciplenes Bedrøvelse skulde blive til Glæde, lige saa lidt som med Billedet, Jesus bruger, om Kvinden, hvis Bedrøvelse bliver til Glæde, saa snart „et Menneske er født til Verden."

Men de andre to Opfattelser falder for os væsentlig sammen.

Det siges jo ligefrem: „Saa bleve Disciplene glade, da de saa Herren" (Joh. 20, 20). Det var paa selve Opstandelsesdagen. Men deres Glæde blev ikke mindre, da de paa Pinsedagen modtog den Helligaand, saa det synes os, at i Forhold til disse to Opfattelser maa vi foretrække et Baade-og for et Enten-eller.

Hele Sammenhængen i dette og foregaaende Afsnit taler for angaaende den sidste „Liden Stund" — eller naar Jesus vilde „se dem igen" — at sammenholde baade Jesu Opstandelse og Aandens Sendelse.

Da Disciplene ikke forstaar Jesu Tale om den lille Stund, og han skal forklare dem den, lægger han ikke Vægten paa Tiden men paa Betydningen af hans Bortgang og Genkomst i Forhold til dem og til Verden.

Han siger: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I skulle græde og jamre, men Verden skal glæde sig" o. s. v.

Alle Disciplene forlod Jesus og flyede, da han blev greben og bunden i Gethsemane og derfra bortført som man bortfører en Forbryder (Mt. 26, 56).

Kun Peters Graad er der fortalt om (Mt. 26, 75), men den første Dag i Ugen, da Jesus er opstaaet findes Dørene, hvor Disciplene er samlede, lukkede af Frygt for Jøderne (Joh. 20, 14), saa det ligger nær at slutte, at der har lydt baade Graad og Jammer.

Og i det paafølgende Vers er det, Johannes siger: „Saa bleve Disciplene glade, da de saa Herren." Det er værd at lægge Mærke til, at her og flere Gange i Johannes' Beretning om Opstandelsen, kalder han Jesus „Herren".

Jesus siger ikke blot ,at Disciplenes Bedrøvelse skal afløses af Glæde, men selve Bedrøvelsen skal blive til Glæde.

Ja, netop det samme, der voldte dem Bedrøvelse, at deres Herre og Mester var død i Fjendevold, det blev da han atter viste sig for dem, Grund til Glæde, en Hjertens Glæde, som ingen kunde tage fra dem.

Den paa Korset døde, men siden opstaaede og herliggjorte Jesus er Grundtonen i Apostelen Peters Pinsepræditen og ligesaa i den Tale, han holder i Anledning af den lammes Helbredelse.

Og siden kunde ingen tage deres Glæde fra dem, hverken Trusler, Forfølgelser eller Fængsel formaaede at berøve Jesu Apostle og øvrige Disciple den Glæde, de ejede i Troen paa deres himmelsarne Frelser.

Port Afsnit slutter med en Forsikring af Jesus om, at Disciplene, naar han atter har vist sig for dem, skal kunne bede Faderen om hvad som helst, og han vil give dem det i Jesu Navn.

Og dette „hvad som helst" finder sin Forklaring i følgende Vers: „Beder, og I skulle faa, at eders Glæde maa blive fuldkommen."

Det er, hvad Guds Aand vil lede os til at bede om af Faderen — hvad der er nødvendigt til en fuldkommen Glæde.

Hvem vil ikke gerne være glad: Det værste ved Verdens Glæder er, at de hverken er varige eller fuldkomne.

Men læg Mærke til det, Venner, at her tales om en Glæde, som ingen kan tage fra en Jesu Disciple og om en fuldkommen Glæde.

Den er værd at eje. Er den din?

Oktober-Offeret.

I „Danskeren" af 14. Jan. 1914 skrev jeg efter Opfordring fra vort sidste delegerede Kredsmøde en Meddelelse til Menigheder og Præster i North Dakota Kreds om, hvad der er Lov og Ret indenfor vort Samfund angaaende Delingen af Oktober Offeret, der som bekendt optages den første Søndag i Oktober til Indremissionen. Denne Meddelelse er ikke falden i Pastor Damskovs Smag, og han har i „Danskeren" af 25. Febr. givet et noget komisk Indlæg i Sangen, hvor han har forsøgt at drage mine Oplysninger i Tvivl. Desaarsag nødes jeg denne Gang til at fremføre mit Bevismateriale for ikke at komme til at staa som en Mand, der fører Uvederheftig Tale.

Saa til Sagen.

Hvad er Lov og Ret angaaende Delingen af Oktober-Offeret? Jeg skal kortelig meddele, hvad jeg ved derom:

Da Sagen om Oprettelsen af Kredsmissionen blev forhandlet paa Aarsmødet i Cedar Falls, var jeg imod at faa Kredsmission, og jeg arbejdede derimod. Jeg vilde blive ved den gamle Ordning. (Jeg ser dog nu at Kredsmissionen er langt at foretrække. Jeg er bleven overbevist ved Erfaring). Da det saa var besluttet, at vi skulde have Kredsmission blev der som rimeligt var Tale om Midler for Kredsen til at drive denne Mission for. Ved denne Lejlighed foreslog jeg: „Der optages som sædvanligt et Offer til Indremissionen den første Søndag i Oktober og samme gaar som hidindtil ind i Samfundets Indremissionskasse." Men da rejste Pastor J. P. Naarup sig — en af Kredsmissionens ivrigste Forkæmpere — og sagde: „Ja, nu har vi besluttet, at vi skal have Kredsmission; men dersom Pastor Kildsig nu formaar at sætte dette sit Forslag igennem, saa skal jeg rigtignok sige, at vi kan gaa hjem at drive Kredsmission." Han mente jo selvfølgelig, at der blev ingen Midler at drive den for, naar Samfundskassen skulde have hele Oktober-Offeret. Ved Afstemningen faldt mit Forslag, og det blev derefter besluttet at ⅔ af nævnte Offer skulde gaa til Kredsens Missionskasse. At denne Beslutning blev tagét paa Mødet i Cedar Falls, husker jeg grant, og jeg er villig til at aflægge Ed derpaa naar som helst.

Jeg skrev til Pastor Naarup og spurgte ham, om han huskede det, hvortil han svarede:

„Tak for Brevet med Forespørgsel angaaende Oktober Offeret!

Ja, jeg husker ganske bestemt, at det i Cedar Falls blev besluttet, at Oktober-Offeret gik til Kredsens Kasse, hvoraf Samfundets Indremission saa skulde have sin Trediedel.

I Wisconsin praktiserer vi ifl. ovennævnte Beslutning. Da jeg var Kredsformand de første 4½ Aar, at vi fik Kredsmission, fandt jeg, at nogle lod sig vildlede af Formandens Opfordring til at bringe et godt Oktober-Offer, da Samfundets Kasse var i Trang. Jeg oplyste da Præster og Delegater eller andre, der talte om Sagen, om, at det var en Misforstaaelse og hvad Beslutningen fra Cedar Falls lød paa; siden har der ikke mig bevidst sket Afvigelser fra nævnte Beslutning i Wisconsin.

Jeg har en Gang haft en Samtale med Samfundets Formand om nævnte Oktober-Offer.

Hvis du opbevarer Samfundets Blade, tror jeg ikke, du vil kunne finde, at han har sagt rent ud, at hele det Offer skal sendes til Samfundets Kasserer; thi han ved bedre, med mindre hans Hukommelse skulde slaa fejl." Saa langt Pastor Naarup.

Som tidligere meddelt har Samfundets Formand skriftlig meddelt mig paa direkte Forespørgsel, at det er en Vedtægt, at Kredskassen skal have to Trediedele af Oktober-Offeret. Jeg oppebevarer Brevet til behagelig Efterlyn for fremtidige Tvivlere.

Men hvorfor retter man sig saa ikke efter saadanne Vedtægter? Alle Menigheder her i N. Dak. Kreds, de nye Koloniers Kreds, der i Reglen bestaar af mindre velstillede Folk, har, saa vidt mig bekendt, paa to nær indsendt hele Oktober-Offeret til Samfundets Kasserer, hvorved Kredskassen er gaaet tabt af de to Trediedele, der ifølge Samfundsbeslutningen tilhører den. Og det er nok saa opmuntrende for vor Kreds at erfare, at Samfundets Indremissionskasse til Dels af saadanne Midler formaar at udredde $300 til Missionen i California.

Lad os nu alle lægge Flid paa at underkaste os Samfundets Vedtægter, saavel i Pengesager som i andre Forhold, saa vil det blive skønnere hele Vejen rundt omkring.

Jeg har ikke skrevet denne Artikel, fordi jeg har Lyst til at strides, men fordi mange Lægfolk i Kredsen har fravet det af mig. Desuden mener jeg ogsaa, det er fejgt at tie stille, naar den Kreds, der har valgt en til at styre sine Sager, lider Uret.

Eders i Ærbødighed.

J. J. Kildsig.

Brorson Højskole d. 2. Apr., 1914

Guldbryllup.

„Hvor gaar Tiden dog hurtig;" dette Udtryk hører man saa ofte, og saaledes maa jeg udbryde og sige, idet jeg skriver angaaende dette Guldbryllup; thi jeg burde have skrevet det for 5 Maaneder siden, men først nu synes det mig muligt at tage fat paa Pennen.

Den 9. Oktober 1913 afholdt Mr. og Mrs. N. P. Johansens (Bowbells, N. Dak.) Guldbryllupsdagen oprandt ingenlunde med Solskin, men — med Snestorm Trods det daarlige Vejr viste det sig, at Mr. og Mrs. Johansen havde mange trofaste Venner, som ikke regnede det daarlige Vejr, men kom for at lykønske og være med at feire Festen.

Kl. 1 kunde man se den enes Vogn efter den anden køre op til den danske Kirke ved Bowbells. Kirken var meget smagfuldt dekoreret med Blomster og Grønt, og da Mr. og Mrs. Johansen, som ikke vidste at der var gjort saa „stor Stads", udbrød ved Synet: „Nej, det er dog for galt!" Nu lød med eet Orgelets Toner, og det ærværdige Par, som for 50 Aar siden indtraadte i det hellige Ægteskab, marcherede op ad Kirkegulvet og tog Sæde oppe ved Kordøren. Der blev saa sunget en Salme, hvorefter Pastor C. E. Nielsen fra Norma, N. D., talte i Dagens Anledning. Vi sang atter en Salme, og Herrens Velsignelse blev til Slut lyst over Forsamlingen, hvorefter vi alle forlod Guds Hus for at samles hos Johansens Svigersøn, L. Nielsen, Bowbells, N. D.

Efter at have spist Middagsmad samledes vi alle i Nielsens Parlor, hvor der saa blev sunget og samtalt om baade nyt og gammelt og om ham, som ene kan skænke os Mennesker den sande Lykke — Jesus.

Det var heller ikke alene ved Ord og Haandtryk, at Venskaber til Mr. og Mrs. Johansen vistes. Der var mange dejlige Gaver, Breve og Telegrammer fra fjern og nær, og ligeledes blev Brudeparret overrakt flere Guldstykker. Det hele vidnede om, at Mr. og Mrs. Johansen havde vundet mange Venner.

Mr. Johansen blev født den 6. September 1837 i Ebbelnæs paa Møen, Danmark. Mrs. Johansen blev født den 18. Juli 1841 i Koster paa Møen, Danmark. Den 9. Oktober 1863 blev de ægteviet i Stege Kirke paa Møen. I deres Ægteskab er der skænket dem 4 Børn, to Sønner og to Døtre, af hvilke de 3 endnu er i Live. Deres ældste Søn døde i Oktober 1899 i Callender, Ia.

I Foraaret 1892 udvandrede Mr. Johansens til Amerika og kom til Marshall Co., Ia., hvor de opholdt sig en kort Tid hos deres yngste Søn. Senere tog de Ophold hos deres ældste Datter, som var gift og bosat i Callender, Ia. Paa dette Tidspunkt kom de i Berøring med sand og levende Kristendom, og efter deres eget Vidnesbyrd fandt de paa dette Sted Fred ved Troen paa deres Synders Forladelse i Jesu Blod.

I Foraaret 1906 rejste de tillige med deres 3 Børn, som nu alle var gift, til North Dakota, hvor 2 af Børnene havde taget „Homestead" i William Co. L. P. Nielsen, som er gift med deres ældste Datter, købte Land ved Bowbells, N. D., hvor de bosatte sig, og hos dem har Mr. og Mrs. Johansen haft deres Ophold indtil deres Guldbryllup.

Mr. Johansen er ca. 76 Aar gammel og Mrs. Johansen er 72, men trods den høje Alder var de begge livsglade og livsfriske. Man kunde se, at de mange Aar havde ikke lagt sig som en tung Byrde paa de to kære. Det bevidnede ogsaa deres Udtryk, da der blev talt om Graavejrs- og Solskinsdage i Menneskelivet; da udbrød de begge med Smil om Munden og sagde: „det har kun været saa Graavejrsdage, Herren har sendt os, han har i Sandhed været god imod os."

Mr. og Mrs. Johansen vilde ogsaa gerne ved disse Linier bringe alle deres Venner en hjertelig Tak for den Glæde, de beredte dem paa deres Guldbryllupsdag.

Rec.

Vær snil mod din Præst!

(Fra „Lutheran". Indsendt).

1. Vær snil mod din Præst, fordi Gud har sendt ham til dig som din Sjælesørger. Mange sukker og græder fordi de ingen Præst har. Hvor de vilde glæde sig og takke Gud, om de havde din Præst.

2. Vær snil mod din Præst, fordi ingen i Verden bringer dig og dine slige kostelige Goder, som dette Sendebud til dig med Ord og Sakrament. — Gudsordet forkynder han dig til Frelse og Salighed — Nadveren meddeler han dig til Styrke og Trøst. Dine Børn døber han ind i Kristi Samfund. Formaner og undervifer dem i Forberedelsen til den hellige Konfirmationshandling. Taler Trøstens Ord til syge. Beder for dig og dine, oftere end du tror.

3. Vær snil mod din Præst, fordi hans Stilling og Arbejde er vanskeligere og mere ansvarsfuldt end nogen anden. Kravene store. Mange at tilfredsstille. Ofte vanskelige Forhold. Mangen Gang misforstaaet og miskendt.

4. Vær snil mod din Præst, fordi saa mange ofte er slemme mod ham. Verdens Børn taaler ham ikke gerne. Navnekristne og Farisæerne gør ham ofte Livet surt og søger endog gerne at udsulte og fordrive ham fra den Arbejdsmark, hvor Gud satte ham, fordi han ikke behager dem.

5. Vær snil mod din Præst, fordi han har ofte mere at kæmpe med end du og andre, og er ogsaa en Synder med Fejl, Skrøbeligheder og Fristelser som du og andre — og dømmes ofte haardt i Stedet for at bevises Sympati og Taalmodighed.

6. Vær snil mod din Præst, thi maaske snart kan han faa Bud om at komme til dit Sygeleje og Dødsleje for at udføre den sidste Sjælesørgertjeneste — det vilde da ikke være godt for dig, om du havde været slem og ukærlig mod ham og du nu skulde tage Afsked med ham.

7. Vær snil mod din Præst; thi snart kan du blive anmodet om at være med og bære ham til Graven. Ja, maaske endog du kunde blive en af Ligbærerne. Den sidste Venskabstjeneste fra din Side mod din Præst og Sjælesørger. Vilde Haanden ikke skælve i Haandtaget, om du havde gjort ham Arbejdet vanskelig og Livet tungt.

8. Vær snil mod din Præst; thi snart skal han og du mødes for Herrens Trone og aflægge Regnskab. Da skal du ogsaa aflægge Regnskab for dit Forhold til din Præst. Mon ikke det vil blive et tungt Regnskab for mange? Præsterne faar tungt Regnskab, men ogsaa Menighedsfolket.

9. Vær snil mod din Præst, slig som du vilde ønske, man skulde være mod dig, om du var i hans Stilling. Gør ham ikke Arbejdet tungt og Livet bittert. Tal ikke ondt om ham. Vær ikke haard i dine Domme over ham. Led ikke efter Fejl og Skrøbelighed. Vær snil, kærlig, overbærende og tilgivende. Elsk ham; thi han er din Præst, sendt af Gud til dig som din Sjælesørger.

„Det Embede saa værdig er,
Gid vi det aldrig savne,
Men dem, som deri tjene her,
Med Kærlighed omfavne,
Og leve samtlig udi Fred
Med god og frelst Samvittighed!
Det vil os meget gavne."

SYD DAKOTA

Jeg har til Salg frugtbart Farmland, hvorpaa kan avles Alfalfa, Majs og Frugt, og hvorpaa kan holdes Svin, Kvæg og Heste Nærved godt Marked, Kirke og Skole. Skandinavisk Koloni Pris $10 pr. Acre og højere. Skriv til mig idag.

ALBERT GUNDERSON, PIERRE, SOUTH DAKOTA.

International Harvester Gas- og Oljemotor

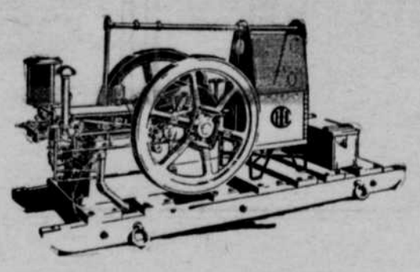

De burde kjøbe en International Motor nu strax. Det vil vise sig at være et af de bedste Kjøb, De nogensinde har gjort. Giv den god Behandling, saaledes som enhver Maskin bør behandles, og da vil den, selv efter en 8, 10 Aar, fremdeles arbeide for Dem.

Da vil de komme til at forstaa og mindes de mange, endeløse Timers haardt Arbeide, den har sparet Dem selv og Deres Familie for, saasom Pumping, Saging, Slibning, Vanding; Driving af Separatoren o. s. v. De vil da ogsaa mindes al den Tid, som den har indvundet til Udførelse af andet Arbeide og hvor pengebesparende den har været, og De kommer til at undres over hvorledes De nogensinde har kunnet være den foruden.

Men De maa se nøie efter, at den Motor, De kjøber, er en International. De varer længere, forbruger mindre Brænde, er enklere og afgiver mere Kraft. Her er enkelte af Aarsagerne herfor: Fremstaaende Cylinderhoved, extra store Valvr, nøiagtig slebne Pistoner og Ringer, solid smidde Axler og Koblingsstænger o. s. v. De bedste Materialer og Konstruktioner frembringer den bedste Motor. Det er International. International Motorer bygges i alle Typer og i alle Størrelser fra 1 til 64 Hestekræfter.

Besøg den lokale Agent, som forhandler International Motorer og undersøg Motoren nøie. Hvis De ikke selv ved det, kan vi underrette Dem m. hvor De kan faa se dem. Skriv til os paa hvilket sprog og bed om at faa Dem tilsendt vore interessante Kataloger.

International Harvester Company of America
(Incorporated)
CHICAGO USA
Champion Deering McCormick Milwaukee Osborne Plano

Hans Egedes Mission paa Grønland.

(Missions-Foredrag af Chr. Jeppesen-Aaen, Dana College).

Grønland strækker sig fra den 60. Grade n. B. højt imod Nord; det er et Klippeland og bedækket i hele sin Udstrækning af Is. og Sne, kun langs Kysterne kan det beboes. Tilgangen til Landet er meget vanskelig paa Grund af Drivis.

Landet opdagedes omkring Aaret 982 af en islandsk Fribytter, — Erik den Røde — Fader til Amerikas første Opdager, Leif den Lykkelige. Han bosatte sig i Landet med sin Familie og Frænder, senere kom flere til det eventyrlige Land og en norsk Koloni var grundet paa Grønland. Familien havde allerede før Overrejsen været i Forbindelse med Kristendommen, og paa et Besøg, som Leif gjorde i Norge, antog han Kristendommen, lod sig døbe og bragte en Præst med tilbage.

Igennem flere Aarhundreder vedblev Kolonien at voxe; Kristendommen blomstrede og Kirken stod i levende Forbindelse med Moderkirken paa Fastlandet, — ja fik endog i Begyndelsen af det 12. Aarhundrede sin egen Domkirke og fik anfat Bisp i Garde, en By paa Østkysten.

Men den nordiske Kultur paa Grønland gik en sørgelig Skæbne i Møde. Med den Sorte Døds Hærgning over Europas Fastland — 1347—49 afbrødes næsten al Forbindelse med Grønland, og næsten samtidig led flere Ekspeditioner Skibbrud i de vanskelige Farvande. Krige rasede i Europa, og paa Grønland begyndte Landets Indfødte at hærge Kolonien, der tilsidst ganske ødelagdes. Omkring 1450 forsvandt saaledes ethvert Spor af Kirken og Kolonien paa Grønland.

Nu var kun Mindet tilbage, dog dette syntes næsten at skulle blive blot til en Saga. Genoprettelsen af Forbindelsen med Grønland for Handelens Skyld forsøgtes nu og da i de følgende Aarh. — men forgæves — Expeditioner mislykkedes. Søvejen var tabt, og Grønland syntes forsvunden. Vel sandtes Grønland igen i Begyndelsen af det 16. Aarh., men paa Grund af Landets Øde og Utilgængelighed blev af Tanke om fremtidig Forbindelse med Landet opgivet som Taabelighed. — Men saaledes styrede Gud Sagen, da det, der var forkastet af Mennesker, for ham var dyrebart, at den nye Forbindelse med Grønland skulde blive en Frugt af Kristendommens Kærligheds Kraft, og skulde blive til stakkels formørkede Hedningesjæles Frelse.

Det Redskab, som Gud brugte hertil, var Hans Egede, hvis hellige Kaldelse og Mission herved vil betragtes. Hans Egede fødtes den 31. Jan. 1686 i Throndhjem Præstegjeld i Finmarken, hvor hans Fader, Paul Egede, der stammede fra Vester-Egede paa Sjælland —, var Sorenskriver. Hans Forældre var fromme Kristne, og Drengen blev tidlig holdt til Bogen; men fra hans Barndom vides ellers intet. Han dannedes i Stilhed deroppe i det høje Nord under Guds Haand — til en kernefast Karakter.

18 Aar gammel kom han til København for at studere Teologi og blev færdig hermed i mindre end to Aar. Derpaa rejste han tilbage til Norge og blev Aar 1707 (21 Aar gl.) kaldet til Præst i Vaagen paa Lofoten; samme Aar ægtede han Gertrud Rask; en trofast og gudfrygtig Kvinde, „der ej blot blev hans Sjæls men fast hans Arbejdes halve Del." Hans Egede levede nu et lykkeligt og sorgfrit Liv for et Aarstid i sit Præstekald, men saa kom der Uro i hans Sjæl. En Dag kom han nemlig i Tanker om, at han en Gang som Dreng havde læst om en norsk Koloni paa Grønland. Denne Tanke greb ham nu, hvorledes mon det dog var gaaet med Kristendommen blandt disse fine Landsmænd, skulde de muligvis være bleven Hedninger? ja, saa mægtigt greb Tanken ham, at den undte ham ingen Ro, han maatte søge Oplysning om Sagen. Og da han fra Halvfangere fik at vide, at i Landets sydlige Egne fandtes kun vilde Hedninger, medens til Østkysten kunde ingen komme paa Grund af Drivis, fyldtes hans Sjæl med den dybeste Medlidenhed for disse Mennesker, for hvem Livets Lys saaledes sikkert i Tidens Løb var bleven udslukt.

Men nu blev der trange Tider for Egede, thi hvad der var fremkaldt i hans Hjerte var ikke Øjeblikkets Rørelse, men Guds Aands Kaldelse.

Til Tider anstillede han Betragtninger, saaledes: „Skulde Efterkommerne af vore gamle Landsmænd i Grønland ikke være berettiget til vor Bistand fremfor Indianerne og andre, og skulde det ikke være muligt at kunne komme dem til Hjælp? og han ønskede, at han selv var i Stand til at kunne rejse til dem; til andre Tider søgte han Gud i Bønnen med inderlig Begær om, at Aandens Lys atter maatte blive tændt i disse Mennesker Hjerter til Guds Ære og de arme Mennesker til Frelse. Mere og mere voksede i Egedes Hjerte en Attraa til selv at kunne gaa; men han frygtede for, at Hjertes Tanker var bedrageriske, derfor sukkede han naadeligt til Gud om, at han dog vilde føre ham ud af denne Fristelse igen, for at han ikke ved noget formasteligt Foretagende skulde føre sig og sine ind i Ulykke.

Men Egede skulde ikke føres ud af Sagen, derimod mere ind i Bøn og til større Modstand, men igennem Trængslen ogsaa til Visshed om et bestemt Kald fra Gud. Aar 1710 indsendte Egede til Bergens og Throndhjems Bisper et Forslag om en Mission paa Grønland og trøstede sig nu med, at dermed havde han gjort, hvad han kunde; thi disse ret-

Lad Dem ikke skuffe
Kjøb den ægte

Den store Popularitet og den stærke Efterspørgsel, der er bleven de bersmte Martha Washington Comfort Sko tildel — de fabrikeres blot af F. Mayer Boot and Shoe Co. i Milwaukee — har bevæget uhædelige Handlende til at sælge billige, slette Efterlignelser til deres Kunder, naar disse søskede og forlangte den ægte Martha Washington.

Mayer Martha Washington Comfort Sko

De kan let og hurtigt tage dem af og paa. Gummisømet paa Siderne bevirker, at de passer godt og giver Foden fri Bevægelse, Hvile, Lindring og fuldstændig Komfort. De er moderne, nette og varige.

Klædelige, Nette og Holdbare.

Handelsmærket Mayer og Navnet "Martha Washington" er stemplet paa Saalen. Hvis ikke blir De bedraget. Hvis ikke Deres Kjøbmand kan skaffe Varen, saa skriv til os.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

MILWAUKEE Mayer CUSTOM MADE

HONORBILT

Valier Irrigation Project

60,000 ACRES „CAREY ACT" LAND

Et godt Sted for dygtige Farmere.

Dette Land er af Staten Montana gjort tilgængelig for Agerbrug ved Anlæg af et omfattende Overrislingssystem og aabnet for „Settlere" under Carey Loven til en Pris af $40.50 per Acre, hvoraf kun $5.50 per Acre skal betales straks, og Resten i 14 aarlige Terminer. Denne Pris indbefatter varig Vandret.

Landet er beliggende i Valier County i den nordvestlige Del af Staten. Jordbunden er usædvanlig dyb, rig Muld, som egner sig fortrinlig til Frembringelse af store Avlinger af Hvede, Havre, Hør, Alfalfa, Markærter, Rodfrugter, o.s.v. Kul af god Kvalitet findes nogle faa Mil fra Byen Valier og faas for $4.00 per Ton. Byggemateriale er billigt og let tilgængeligt. Klimaet er behageligt og der er ingen ødelæggende Storme.

Der gøres alt muligt for at interessere gode, moralske Folk og energiske Farmere. Døgenigte og Spekulanter ønskes ikke.

Her er ubetinget den bedste Anledning for driftige Landmænd saa vel den med smaa Midler som den med større — til at gøre hurtig og sikker Fremgang, som for Tiden findes noget Steds i Landet.

Skriv efter fri illustreret Beskrivelse og nærmere Oplysning til

Valier Farm Sales Company
FRED C. MARTIN, GENERAL AGENT,
P. O. Box 254, Omaha, Nebr.